

Ændringsforslag, at den bortfalder ved Vacance. Det er klart, mener jeg, at det ikke godt gaaer an saaledes under Finantslovens Behandling at stryge et Embede som extraordinairt, og at der heller ikke for Statskassen vil være forbunden nogen Fordeel dermed. Thi, naar en Embedsmand saaledes bliver reduceret, vil han efter de gjældende Regler komme paa Bartpenge med sin hidtilværende Gage i Pension, og Byrden vil altsaa lægges paa Statskassen med samme Størrelse som hidtil. Jeg seer derfor ikke, at der vindes Noget ved Udvalgets Forslag, undtagen at man faaer Embedsmanden selv bort; men dette kan opnaaes, naar der opstaaer Vacance i Embedet, og det turde være den rette Tid og Sted til at overveie Sagen om Embedets Nødvendighed. Jeg indrømmer isvrigt, at det er extraordinairt, at der findes en Stiftamtmandspost i Sjællands Stift, affondret fra Amtmands-Embedet over Kjøbenhavns Amt, og jeg erkjender, at Sagen bør tages under Overvejelse, ligesom jeg ikke betvivler, at den vil kunne ordnes saaledes, at den Gage, som er opført med det i Finantsloven anførte Beløb, vil kunne falde bort.

Finantsministeren: Jeg vil tillade mig et Par almindelige Bemærkninger med Hensyn til det heromhandlede Forslag. Hvad Realiteten af samme angaaer, da viser det Ændringsforslag, som er stillet af Indenrigsministeren, at der ikke fra Regjeringens Side er nogen Tvivl om, at Stiftsamtmandsposten i Tiden vil kunne sammendrages med Amtmandsposten, men det Faktiske er, at dette for Diebliffet ikke er Tilfældet. Nu forekommer det mig, at det i Almindelighed er lidet ønskeligt, at man under Discussionen af Finantsloven paa den Maade benytter Stattebevillings- og Udgiftsnægtelses-Retten, at man ved saaledes at nægte en Gage til et allerede bestaaende Embede, tvinger, saa at sige, Regjeringen til at entledige den paagjældende Embedsmand. Jeg troer at burde gjøre Thinget opmærksom paa, at dette kan have temmelige væsentlige Følger i Fremtiden. Hvad det her foreliggende specielle Tilfælde angaaer, da er det vel af mindre Betydning, men en saadan Benyttelse af Indtagts- og Udgiftsbevillingsretten kan for Fremtiden have meget skadelige

Virksomheder, og jeg troer derfor at burde udtale Regjeringens Forvaring mod, at Udvalgets Forslag drager til Følge for Fremtiden, saaledes at der ved Afgjørelse af det her foreliggende specielle Spørgsmaal ansees etableret en almindelig Regel for Afgjørelsen af deslige Forhold for Fremtiden. Der kan vistnok tænkes Omstændigheder, hvorunder der for Folkerepresentationen kan være Anledning til at udtale en Dadel mod Regjeringen, forsaavidt den har oprettet visse Embedsposter. Dette er i sin Orden og finder Sted i alle konstitutionelle Lande, idet man da benytter sig af Udgiftsnægtelsesretten til at reyse et saadant Forhold, men her ere Omstændighederne ikke saadanne, thi det Forhold hvorom her er Spørgsmaal, hidrører fra Fortiden, og det, som tilstiftes opnaaet, er alene at undgaae for Fremtiden at faae to særskilte Poster, som findes at kunne bestrides af een og samme Embedsmand, men dette vil ligesaa godt kunne opnaaes ved Antagelsen af det af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag, hvorefter det vil blive Regjeringen umuligt ved Vacance igjen at besætte den omhandlede Stiftamtmandspost.

Udsvøveren: Jeg maa være enig med den ærede Indenrigsminister i, at der ved den Forholdsregel, som Udvalget har foreslaaet i dette Tilfælde, ikke vil opnaaes nogen synderlig Besparelse, thi naturligviis vil den Embedsmand, som Thinget nægter at bevilge Gage til, være pensionsberettiget, og hans Tjenestetid er sandsynligviis saa lang, at Staten ikke kan vente at spare Noget derved. Jeg maa fremdeles med den ærede Finantsminister være enig i, at det i det Hele taget vilde være utilraadeligt, om Thinget ved saaledes at nægte Gage til enkelte Embedsmænd, søgte at indvirke paa Administrationen eller gribe ind i en bestemt Regjeringsforanstaltning. Det maa vistnok ansees ønskeligt, at Spørgsmaalet om Administrationen toges under Betragtning i sin hele Sammenhang og ikke saaledes ved ganske specielle Bestemmelser, men, idet jeg erklærer mig enig hert, kan jeg dog ikke erklære mig enig i, at den ærede Indenrigsministers Indstilling her skulde tages tilfølg, thi her foreligger et ganske andet Tilfælde. Det ærede Thing vil have bemærket, at Udvalget, hvor det har an-